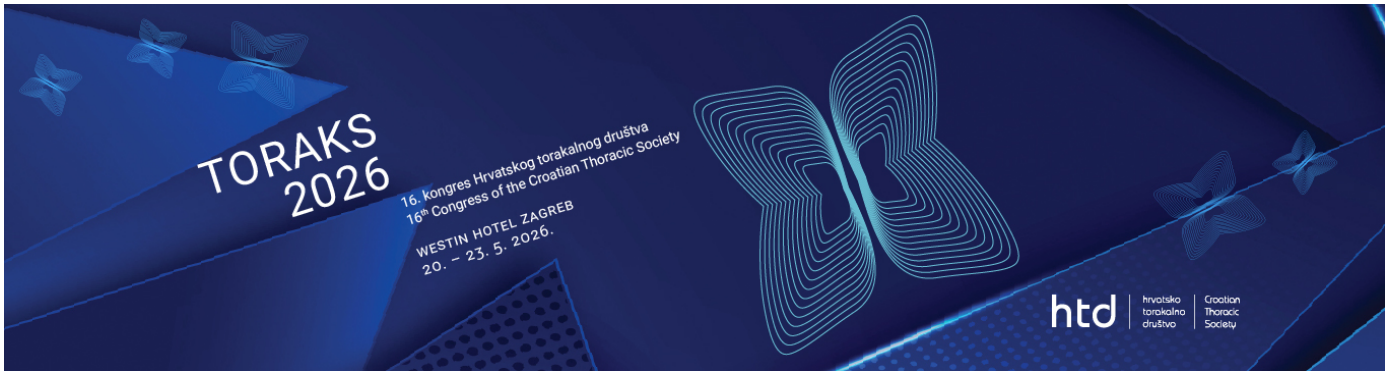

SPECIFIČNOSTI SESTRINSKE SKRBI NAKON MINIMALNO INVAZIVNE EZOFAGEKTOMIJE

VRKLJAN I.[1], *Tašić O.*[1]

[1] KB Dubrava, Zagreb, Croatia
Odjel torakalne kirurgije

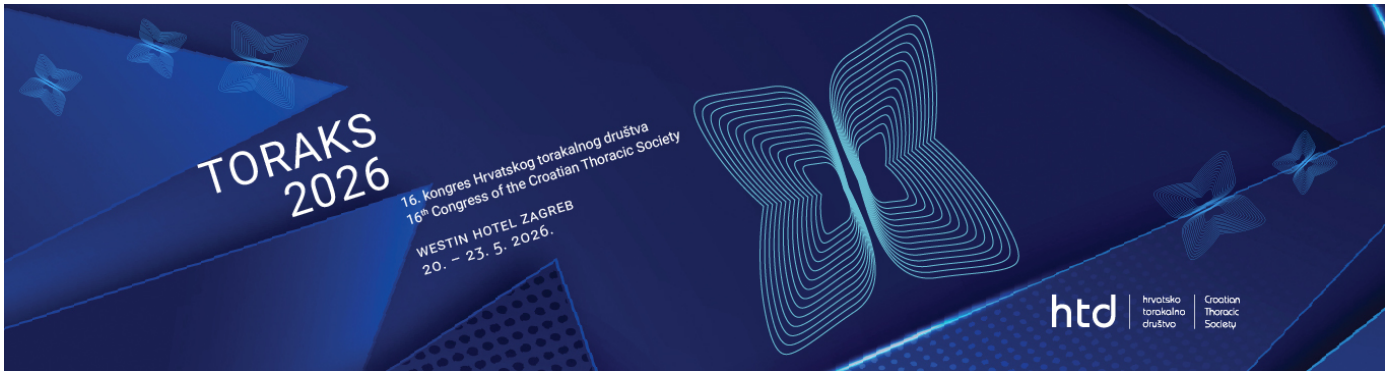
Objective:

IVA VRKLJAN, OLGA TAŠIĆ

KB DUBRAVA, ZAGREB, HRVATSKA

E-mail: plava.iva3@gmail.com

SPECIFIČNOSTI SESTRINSKE SKRBI BOLESNIKA NAKON MINIMALNO INVAZIVNE EZOFAGEKTOMIJE (MIE): IZAZOVI I ISHODI U ONKOLOŠKOJ KIRURGIJI

SAŽETAK

UVOD:

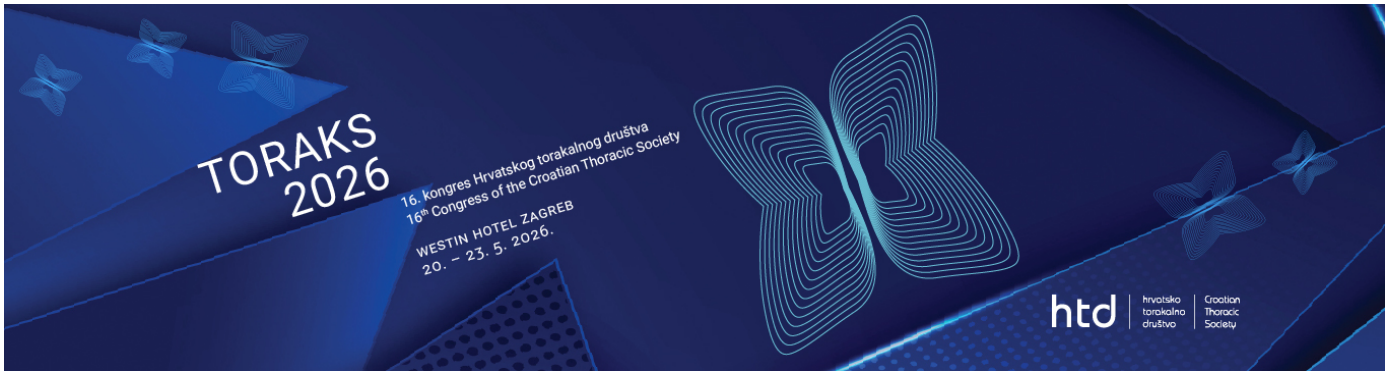
Minimalno invazivna ezofagektomija predstavlja suvremeni kirurški pristup u liječenju karcinoma jednjaka, s ciljem smanjenja perioperativnog morbiditeta i kraće hospitalizacije. Unatoč prednostima minimalno invazivne tehnike, riječ je o kompleksnom zahvatu s visokim rizikom razvoja komplikacija, osobito respiratornih komplikacija i popuštanja anastomoze, koje značajno utječu na morbiditet i mortalitet bolesnika. Uloga medicinske sestre u onkološkom timu ključna je za sve faze perioperativnog razdoblja.

METODA:

Pregledni rad temeljen na analizi relevantne stručne i znanstvene literature iz područja torakalne i onkološke kirurgije te sestrinske skrbi, uz prikaz kliničkih iskustava iz svakodnevne prakse.

CILJ:

Prikazati ulogu medicinske sestre u preoperativnoj pripremi, postoperativnom nadzoru i ranom prepoznavanju komplikacija nakon MIE. Poseban naglasak stavljen je na procjenu nutritivnog statusa, prevenciju respiratornih komplikacija, nadzor vitalnih funkcija, kontrolu boli, skrb o drenažama te

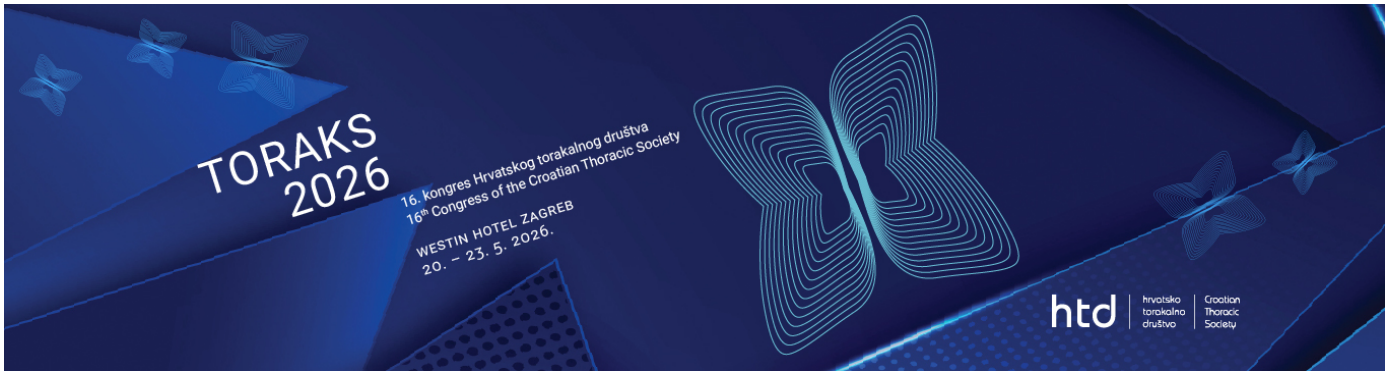
edukaciju bolesnika i obitelji. Cilj je istaknuti važnost multidisciplinarnog pristupa i standardiziranih protokola u smanjenju postoperativnih komplikacija.

REZULTATI:

Analiza literature i kliničke prakse pokazuje da minimalno invazivna ezofagektomija može smanjiti perioperativni morbiditet i trajanje hospitalizacije u usporedbi s otvorenim kiruškim pristupom. Unatoč tome, bolesnici su i dalje izloženi značajnom riziku razvoja postoperativnih komplikacija, među kojima su najčešće respiratorne komplikacije, anastomotsko curenje, infekcije te nutritivni poremećaji. Pravodobno prepoznavanje ranih znakova komplikacija, kontinuirani nadzor vitalnih funkcija, adekvatna kontrola boli, pravilno zbrinjavanje drenaža te provođenje respiratorne fizioterapije i nutritivne potpore, pokazali su se ključnim elementima uspješne postoperativne skrbi. Uloga medicinske sestre u ranom prepoznavanju komplikacija i koordinaciji multidisciplinirano pristupa značajno doprinosi smanjenju rizika od teških ishoda i poboljšanju oporavka bolesnika.

ZAKLJUČAK:

Minimalno invazivna ezofagektomija zahtijeva visoko organiziranu i stručnu sestrinsku skrb. Pravodobno prepoznavanje znakova popuštanja anastomoze i respiratornih komplikacija presudno je za smanjenje mortaliteta i poboljšanje ishoda liječenja. Medicinska sestra ima ključnu ulogu u multidisciplinarnom timu te značajno doprinosi sigurnosti bolesnika i kvaliteti zdravstvene skrbi.

KLJUČNE RIJEČI:

minimalno invazivna ezofagektomija, sestrinska skrb, postoperativne komplikacije, anastomotsko curenje, nutritivna potpora, onkološka kirurgija